

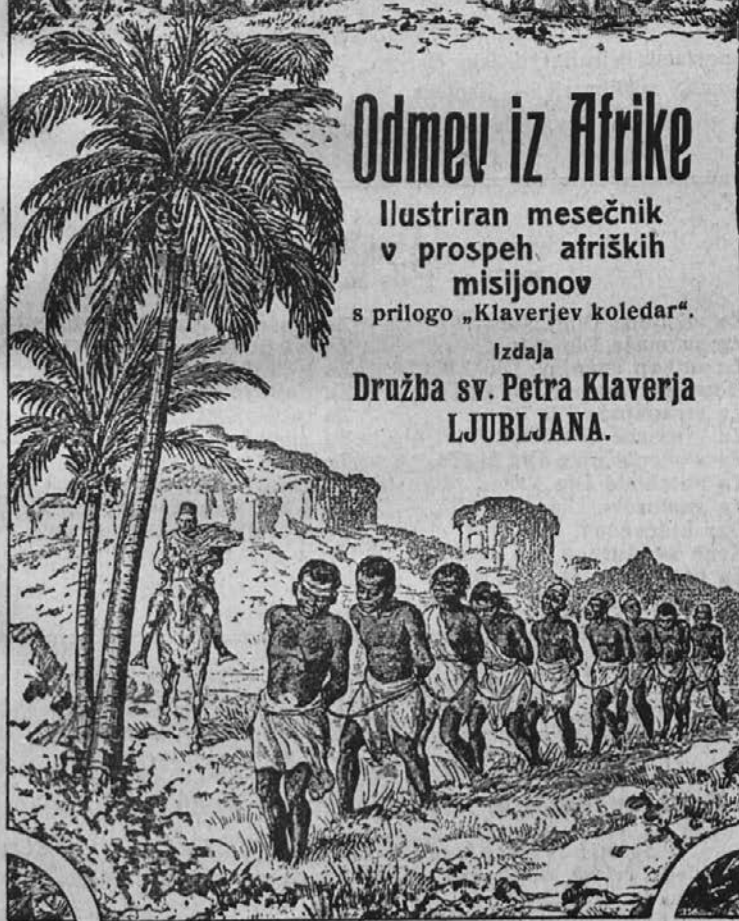

Odmev iz Afrike

Ilustriran mesečnik
v prosep afriških
misijonov
s prilogo „Klaverjev koledar“.

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja
LJUBLJANA.

Odmev iz Afrike, ilustriran mesečnik v prosep afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem, laškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto v slovenski izdaji **Din 6.** S prilogo „Klaverjev koledar“ **Din 8.** — Posamezna številka „Odmeva“ **75 par.** — Naročila naj se naslavlajo:

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 3.

VSEBINA:

Papežovo pismo. — Pismo sv. kongregacije. — Iz misijonov. Apostolski vikariat dežele Bazuto. — Kratki misijonski dopisi. — Junaški misijonarji. — Kronika.

Slike: Sv. Duh. — Junaški misijonarji.

Darovi

došli od 1. do 30. aprila 1922.

Za misijone Din 2.349.—.	Za mašno zvezo Din 1.263.50.
Za sv. maše Din 421.—.	Za misijonsko zvezo Din 81.15.
Za odkup snžnjev Din 2.821.50.	Za kat. tisk v Afriki Din 215.50.
Botrinski darovi Din 1.699.75.	Za nabavo knjig Din 104.—.
Za stradajoče Din 24.—.	Za misijonski tisk Din 20.—.
Za gobovce Din 30.25.	Za misijon sv. Jožefa Din 3.—.
Za semeniščnike Din 212.50.	Za misijone v Sibiriji Din 75.—.
Za katehiste Din 125.—.	Za zidavo cerkva Din 100.—.
Za zamorčke Din 260.20.	Za Klav. Družbo Din 108.50.
Dar krščencem Din 55.—.	Podporni prispevki Din 122.—.
Kruh sv. Antona Din 2.353.75.	Brez določila Din 2.759.—.
Za otroško zvezo Din 61.—.	

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja:

21. septembra, na praznik sv. apostola Matevža,

24. septembra, na praznik Marije, Rešiteljice ujetnikov.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Papeževno pismo

† vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja.

Naše misijonsko podjetje so od njegovega početka sem nasledniki sv. Petra vedno blagoslovljali in podpirali; nikoli pa nam to ni bilo tako jasno, kakor nam je po papeževem pismu, ki ga je sprejela v maju tega leta naša prezgodaj umrla vrhovna voditeljica, ki se sedaj že veseli nad zvezdami. Gotovo bodo zanj z nami vred sv. Očetu iz srca hvaležni vsi naši čitatelji in prijatelji.

Državno tajništvo

Iz Vatikana, dne 13. maja 1922.

Nj. Svetosti

št. 3509.

VAŠE BLAGORODJE!

Čast mi je sporočiti Vam, da so sv. oče blagovolili razne zvezke preteklega letnika »Odmeva iz Afrike«, ki ste jim jih po mojem posredovanju kot znamenje otroške ljubezni in globokega spoštovanja, s katerim Vaša družba želi biti združena z namestnikom Kristusovim, k nogam položili, milostno sprejeti.

Obenem so se sv. oče z očetovsko skrbjo zanimali za Vaše pismo in so z veseljem sprejeli sporočilo, kako priljubljen je Vaš list pri vernikih, ki po njem navdušeni rado-darno darujejo za veliko apostolsko delo.

Toda ker ti darovi ne zadostujejo, da bi krili vedno večje potrebe v misijonih in zlasti potrebe »Zveze afriškega tiska«, so sv. oče, da bi podprli to za misijone tako zelo potrebno podjetje, določili za »Zvezo afr. tiska« 12.000 lir ter iskreno obžalujejo, da v sedanjih težkih časih ne morejo dati še izdatnejše podpore.

Pošiljam Vam ta papežev dar in obenem z radostnim srcem apostolski blagoslov, ki ga sv. oče podeljujejo Vam, gospa vrhovna voditeljica, vsem udom Družbe sv. Klaverja in vsem, ki to družbo velikodušno podpirajo in ji pomagajo.

Z izrazom odličnega spoštovanja Vam gospa vrhovna voditeljica, preudani

P. kardinal Gaspari.

Preblagorodni gospé grofici M. Tereziji Ledóchowski, vrhovni voditeljici družbe sv. Petra Klaverja v Rimu.

Priloženo: Dvanajsttisoč lir.

Pismo sv. kongregacije za razširjanje vere.

Sv. Kongregacija de propaganda fide.

Zapisnik št. 1459/22.

Rim, 18. maja 1922.

Velerodna gospa grofica!

Izrekam Vam zahvalo, da ste mi poslali zadnji letnik mesečnika „Odmev iz Afrike“, ki ga Vaša družba izdaja v osmih jezikih, v preteklem letu pa ga je začela izdajati še v španskem jeziku.

Tolažilno je, s kakim zanimanjem sprejemajo razni narodi ta list, ki si je stavil nalogo, da med duhovščino in ljudstvom budi smisel in navdušenje za misijone. Hvalo moram izreči delovanju, ki ga razvija družba pod Vašim spretnim vodstvom.

Proseč Boga najobilnejšega blagoslova Vam velerodna gospa grofica in vsem udom družbe iz srca pošiljam svoj blagoslov

Vašemu Blagorodju preudani

*V. M. kardinal Van Rossum,
prefekt,*

*† P. Fumasoni-Biandi,
nadškof v Diokleciji,
tajnik.*

Preblagorodni gospé grofici M. Tereziji Ledóchowski, vrhovni voditeljici družbe sv. Petra Klaverja v Rimu.

Iz misijonov.

Apostolski vikariat dežele Bazuto.

O. Thommerel iz reda oblatov Brezmadežne Device piše iz misijonske postaje sv. Monike naši vrhovni voditeljci:

Pisati Vam hočem danes o mnogih tolažilih, ki bodo, ker se tako živo zanimате za vse, kar se godi tu v Afriki, tudi Vaše srce gotovo razveselila. Da, presv. Srce Jezusovo je naše delo v vsej deželi Bazuto in zlasti tu v Sv. Moniki bogato blagoslovilo in mu dalo tako rast, da bi pred desetimi leti tega pač ne bili upali pričakovati.

Kakor Vam je znano, sem leta 1913 vzhodno od tod ustanovil misijon, posvečen Naši ljubi Gospe pontemenski. Štiri leta pozneje sem otvoril v tamošnji kapelici šolo. Od tedaj se je ta postaja krepko razvila. Pretekli september sem podelil tam 140 osebam sv. krst. Število novokrščen-
cev znaša 900, takih, ki se na sv. krst pripravljajo, 400.

Srečen sem, da Vam morem poročati o tako lepem napredku. Če sem šel pred sedmimi ali osmimi leti skozi vasi — nikjer nobenega kristjana; molitve nikjer — čisto neznan je bil tu ljubi Bog. In zdaj? Kamorkoli pridem, povsod mi zveni nasproti: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ — Pozdrav, ki se ga gotovo veseli tudi Božje Srce. V vsaki vasi se zjutraj in zvečer na znamenje zvona — sicer sta le dve železni plošči, ki potrkvajajo z njima — zbirajo kristjani in katehumeni k molitvi. Vsako nedeljo se zbero v revni svoji cerkvi, kjer jim katehist glasno naprej moli mašne molitve, potem razlaga katekizem in jih uči peti. Po enkrat na mesec obiščem svoje črnce v njih vaseh; ta dan je zanje praznik. V obilnem številu pristopijo k sv. zakramentom in s kruhom življenja pokrepčani se spet lažje ustavljajo poganstvu, sredi katerega morajo živeti.

Naša ljuba gospa pontemonska trka na blaga srca: Za svojo kapelico bi potrebovala mašno obleko, monštranco in kadilnico; za svojega kaplana pa majhno sobico namesto dosedanje skrajno slabe kočice.

Iz srca Vas zahvaljujem za vso naklonjenost, ki jo kažete vsem našim podjetjem, in za vso pomoč, ki ste nam jo že skazali. Dnevno molim za Vas in Vaše potrebe. Enako moji verniki.

Kratki misijonski dopisi.

Sestra M. Cecilija nam piše iz Kamuli (na Gornjem Nilu): „Po naši deželi divja kuga in vsa dežela je v najžalostnejšem stanju. Tudi lakota strahotno gospodari, dasi je ta v primeri s kugo malenkost. Še nikoli nisem videla toliko gorja. Edina sreča je bila, da smo dobili nekoliko podpore. S to smo mogli gladujočim omisliti nekaj živil in smo jim s tem rešili življenje. A z vsem denarjem sveta ne bi mogli iztrgati ne ene žrtve kugi. Ni ga sredstva zoper to grozno morilko. Mnogo zamorcev je umiralo pred našimi očmi, pa jim nismo mogli pomagati. Le tolažiti smo jih mogli, z zdravili in z umivanjem jim lajšati bolečine. Koliko tisočev je padlo pod koso te strašne morilke! V nekaterih vaseh še divja. Kamuli je napol opustošeno: domovi zapuščeni, deloma požgani, polja in nasadi zanemarjeni, peščica vaščanov priča, da je tod stopala neusmiljena pokončevalka. Koče, kar jih še stoji, so brez streh. Strehe

so tukaj iz trave in slame, kar dobro služi za skrivališča podganam; te pa najbolj raznašajo kali bolezní; zato jih je bilo treba pregnati, torej strehe uničiti. Tudi naše hiše so zdaj brez streh, tako zavod za deklice, sirotišnica in hiša, kjer prenočujejo verniki, ki od daleč prihajajo v cerkev in k sv. zakramentom. S tem pa so prebivalci teh hiš tu sredi med pogani izpostavljeni še več nevarnostim. — Prosim, pomagajte, pomagajte!“

Sestra Maze, usmiljenka pri gobavcih na Madagaskarju, piše dne 17. maja 1921 iz Farafangane: Ni mi treba naših ubogih gobavcev še posebej priporočati. Šaj vem, da jih ne boste pozabili. Dasi nam povzročajo naši varovanci mnogo dela in nas srce boli ob pogledu na njih trpljenje, nam je vendar v veliko tolažbo, ko vidimo, kako dober duh vlada med temi najnesrečnejšimi med nesrečnimi bolniki

Vesti iz propagande.

Prečastiti g. o. Higenij Nuti je imenovan za apostolskega vikarja v Egiptu s škofijskim sedežem v Aleksandriji.

Junaški misijonarji.

Spomladi 1921 so potovali štirje poljski misijonarji, dva očeta in dva brata iz družbe Jezusove, skozi Rim v Severno Rodezijo v Južni Afriki. O. Spendel, eden teh pot-

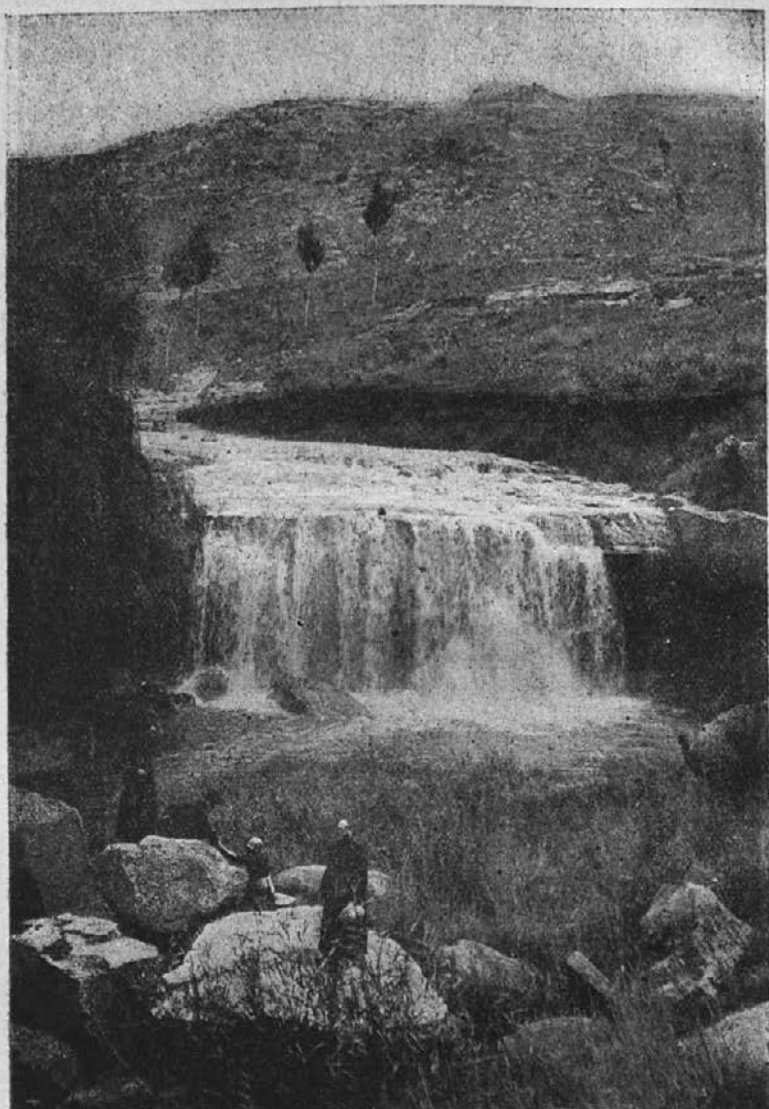
nikov, piše o ti poti in o smrti svojega predstojnika, iz Katondve v južni Afriki naši vrhovni voditeljici:

Približno sedem mescev je od tega, kar sem bil tako srečen, da sem videl večno mesto in sem dobil blagoslov od sv. očeta Benedikta XV. blaženega spomina. Mnogo veselja in mnogo trpljenja sem okusil od tedaj. Na praznik sv. Treh kraljev sem šel s tremi svojimi tovariši v Neaplju na ladjo, ki nas je prepeljala v Južno Afriko. A tam smo morali zaradi deževne dobe čakati štiri mesece na nosače iz Rodezije. Obiskal sem v tem času več sosednjih misijonskih postaj, zlasti Kutamo. To je najboljša misijonska občina, kar sem jih dosedaj videl. Hvaležen sem Bogu, da me je privedel tjakaj, ker tam sem črnce res iz srca vzljubil. Če me hoče v ti naši borni postaji kdaj premagati malodušnost, se spomnim Kutame in se tolažim s tem, da so tudi črnici zmožni zelo čednostnega in krepostnega življenja.

Koncem aprila so nosači naposled prišli. Žal, da brat Markievič ni mogel z nami, ravno dan poprej je zbolel za mrzlico. Po dvatedenskem popotovanju smo binkoštno soboto prispeli v Katondve. Tu smo se ločili; jaz sem ostal v Katondvu, tovariši so šli v druge postaje. V začetku sem doživel pač mnogo bridkosti, ker je misijonska postaja po smrti o. Kraupa in o. Bulševiča zelo nazadovala. A polagoma se je obračalo na bolje. Kar nas je zadel zelo bolesten udarec: umrl je naš superior (predstojnik), o. Czarlinski. Bil je na misijonskem potovanju in se je vrnil bolan. A po treh tednih se je, daši še ves slaboten, odpravil spet na pot v Kasisi, deset dni hoda oddaljeno postajo. V soboto, dne 6. avgusta, se je odpravil na pot, prihodnjo soboto je bil že — v večnosti. Popotoval je z br. Longo in 10 nosači. V sredo, dne 10. avgusta, smo na večer dobili sporočilo, da leži o. predstojnik v Kanzanju bolan za črno mrzlico. Takoj drugo jutro sem se podal z nekaterimi črnici na pot, da bi bolnemu sobratu prinesel zdravila in pred vsem ga oskrbel s sv. zakramenti. Izredno težavno pot smo imeli. Da bi bolnik dobil prej pomoč, sem poslal brzosela z zdravili naprej. Ta je prispel v petek popoldne v Kanzanje. O. Czarlinski je vzel zdravila in se je počutil boljšega. A zvečer ga je mrzlica napadla spet z vso silo. Vso noč je bledel. V soboto ob 6. uri zjutraj je bil mrlič. Jaz sem prispel v Kanzanje opoldne, 6 ur po njegovi smrti.

Kako žalostno je bilo to snidenje. Br. Longa je bil ves objokan; jaz sem se zgrudil ob bolniku na kolena in

sem se razjokal kakor otrok; črnici so stali resni in nemi v krogu okoli nas.

Krepčilo misijonarjev.

Br. Longa mi je potem opisal smrt rajnega predstojnika. V pondeljek je začutil napad bolezní in le s skrajno težavo je prišel v Kanzanje. Tu se je takoj začel pripravljati na smrt; jasno je čutil, da ne bo več okreval. Pisal je apostolskemu prefektu, monsignoru Parry, s Katondve, banki v Salisbury, a ne črke svojcem v Evropi, katere je že poprej ljubemu Bogu izročil. Večkrat je ponovil: „Res je žalostna taka smrt; a rad umrjem, kjer, kakor in kadar Bog hoče“. Zadnjo noč je videl v zmedenosti neprestano procesije z veliko množico ljudi in z mnogimi duhovniki. Vprašal je br. Longo, kakšni ljudje so to, ki neprestano romajo mimo njega. Govoril je vseprek (bil je Poljak) poljsko, nemško, kafersko, angleško. Zjutraj je šel br. Longo po vodo; ko se je vrnil, je bil o. Czarlinski mrtev.

Res, pristna smrt misijonarja! Sam in zapuščen, ubog, v borni slamnati kočici, brez sv. zakramentov, sredi med pogani, v čisto poganski vasi. In vendar ves vdan v voljo božjo, v izpolnjevanju svojih dolžnosti, v soboto, na Marijin dan, ravno na vigilijo pred Velikim šmarnom. Ni li bila to resnična dragocena smrt v očeh Gospodovih?

Posvetoval sem se z br. Longo, kaj naj storiva. Da bi truplo prepeljali, na to ni bilo misliti. Zato sva kakih pet minut od vasi pri neki palmi dala izkopati grob. Ker ni bilo dobiti ne ene deske, so črnci naredili iz dolgih močnih kavinih bilk preprosto krsto, v kakršno devljejo oni mrličé. Iztesali so tudi preprost križ; ker žrebljev ni bilo, so ga povezali z lubjem. V nedeljo sem opravil ob truplu daritev sv. maše. Nato smo se uvrstili v sprevod proti grobu; jaz sem pel „miserere“. Blagoslovil sem grob, odmolil pogrebne molitve. Tako je dragi rajnik imel vsaj cerkven pogreb.

Br. Longa je po pogrebu odpotoval v Kasisi; jaz sem po 2 in pol dnevnem popotovanju na smrt izmučen prispel nazaj v Katondve. Tukaj smo imeli drugi dan za umrlim predstojnikom slovesno mrtvaško opravilo. Skoro vsi kristjani iz vasi so prejeli ob tej priliki sv. zakramente.

Pojutrišnjem bom odpotoval jaz v Kasisi, ker je tudi o. Torrend bolan. Treba se bo kar najhitreje priučiti tamkajšnjemu jeziku, tonga imenovanemu, ki je od tukajšnjega dokaj različen. Zaupam na pomoč sv. Duha.

Kronika iz naše osrednje hiše v Rimu.

11. juni. Obiskal nas je, cenj. čitateljem po spisih dobro znani afriški misijonar, o. Jože Baeteman, lazarist.

12. juni. Obnovitev posvetitve naše hiše presv. Srcu Jezusovemu. Vrhovna voditeljica je še sama naprej molila posvetilno molitev in nato nas v resnih besedah opominjala k zaupanju na presv. Srce Jezusovo.

Zadnje tedne meseca junija je postajalo zdravje naše drage ustanoviteljice vedno slabše. 21. junija se je podala na splošno prošnjo nas vseh v hišo novicijata, zunaj mesta, da se nekoliko okrepi. Pa že 25. julija se je morala vrniti in se vleči v postelj, iz katere ni več vstala. Kljub velikim bolečinam in slabosti je draga bolnica še vedno oskrbovala in vodila svoje ljubo podjetje. Nase je popolnoma pozabila, veseleč se trpljenja, je živela le za druge.

30. julija nastopi velika srčna slabost, katero je zdravnik izjavil kot za smrtno nevarno. Z veliko pobožnostjo in vdanostjo v voljo Božjo je danes prejela sv. zakramente za umirajoče. Naslednje dni se je stanje nekaj zboljšalo.

6. julija ob 1/2 3. uri zjutraj pa se je srčna slabost pojavila tako močno, da je ginilo vsako upanje. Župnik od „Marije Večje“ je prihitel in molil molitve za umirajoče. „Pomožne misijonarke“ pa so že tekom treh noči klečale v sveti tišini domače kapelice in delale silo ljubemu Jezusu. On pa je svojo zvesto učenko preveč ljubil in vzel jo je k sebi. Ob 5. uri se vsi udje zbero v bolniški sobi, kjer je duhovnik v imenu umirajoče ustanoviteljice govoril blagoslov čez njeno misijonsko podjetje, njene „duhovne hčere“ in vse dobrotnike, k čemur je še posebno pritrnila. Naenkrat, bilo je okrog 1/2 6. uri, vleže se tihi, sveti mir na njeno bolešno obličje, okrog usten zaigra blažen smehljaj — trajal je kakih 5 minut — in njena čista duša je splavala v nebo mirno, brez vsakega smrtnega boja. Ni-le videla trume rešenih zamorcev hiteti jej nasproti? . . .

Takoj nato je stopil preč. njen brat, general Jezuitov, k oltarju in bral sv. mašo za dušo ljube sestre. Štiri dni je bilo truplo izpostavljeno, mnogo odličnih oseb, med temi dva kardinala, je prišlo molit k vznožju mrtvaškega odra. V dvorani, kjer je ležalo truplo, so se te dni z dovoljenjem cerkvenega predst. brale sv. maše.

6. julija se je žalostni mrtvaški sprevod pomikal proti župni cerkvi sv. Vida, kjer se je ob 10. uri vršilo slovesno mrtvaško opravilo. Srce je od bridkosti zajokalo ob pretresujočih žalnih melodijah najboljših pevcev večnega mesta.

Nato se je vil sprevod dalje proti pokopališču, čisto blizu cerkve in groba sv. prvakov apostolov. O. Vladimir Ledóchowski, brat drage pokojnice, je opravljal cerkvene mrtvaške obrede. Zadnjič je blagoslovil rakev in grob, kateri bo hranil zemeljske ostanke drage naše ustanoviteljice in duhovne matere.

„Glej, srca Tebi vdana, kako se jokajo;

Pa Križ nam kliče milo: saj pridete za njo.“

R. I. P.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila tiskarna „Tiskovnega društva“ v Kranju.

Darujmo misijonarjem knjig!

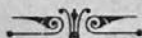
Ko je apostolski vikar iz Vzhodnega Uelle Van Schotte iz Dominikanskega reda obiskal našo vrhovno voditeljico, je iskreno prosil knjig, ker so mu te pri izpreobrnjenju ubogih črncev izredno dragocen pripomoček.

Izjavil se je takole: „Ena najnujnejših zahtev našega vikarijata so knjige v jeziku domačinov. Nasproti 24 katoliškim misijonarjem deluje tam 138 protestantskih. Knjige so za nas pri našem apostolskem poslu neprecenljive vrednosti.“

Dragi prijatelji in dobrotniki! Kdo ne bi maral slišati tega klica iz poganskih daljav, kdo ne bi maral pomagati, da tudi tam zablješči zveličavno znamenje sv. križa! Pristopite k „Zvezi afriškega tiska“ kot dosmrtni ud z enkratnim prispevkom 500 Din, ali kot podporni ud z letnim prispevkom 20 Din, ali kot redni ud z letnim prispevkom 5 Din.

S temi darovi oskrbi Klaverjeva Družba misijonarjem katekizme in druge potrebne knjige. Udje te zveze so deležni mnogih odpustkov, ki so jih podelili sv. oče Benedikt XV. — prvi začetnik „Zveze“ — vsem udom „Zveze“.

Prispevke sprejema „Družba sv. Petra Klaverja“,
Ljubljana, Miklošičeva cesta 3.

Naznanjamo

vsem ljubim prijateljem in dobrotnikom misijonov, da znaša
botrinski dar

za enega poganskega zamorčka najmanj **60 Dinarjev**. Kdor toliko daruje, postane njegov boter in mu sme določiti ime. (Manjše darove, katere vedno s hvaležnostjo sprejemamo, pa vpišemo kot prispevke v ta namen.)

Za odkup enega zamorskega suznja, pa je potrebna vsota najmanj **150 Din**. — Kot prispevki v ta namen pa se sprejemajo s hvaležnostjo tudi manjši darovi, ker iz malega raste veliko. Družba sv. Petra Klaverja.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov opravijo
afriški misijonski škofje in misijonarji
letno 500 svetih maš.

Toplo priporočamo

naša dva misijonska koledarja,
ki sta pravkar išla:

Klaverjev koledar 1923

ima letos kakor vedno prav lepo vsebino in podobe. Cena 2 D, pri naročbi 12 kosov 1 povrhu.

Koledarček za mladino 1923

Cena samo 1.25 Din, pri naročbi 6 kosov 1 povrhu. Pravo veselje za naše ljube male.

Ljubi prijatelji in čitatelji!

Začnite takoj razširjati in naročati ta dva misijonska poslanca. Pokažite s tem Vašo ljubezen za rešitev duš. Da bi vsakdo razpečal vsaj par koledarčkov, koliko dobrega lahko s tem stori.

Za obilo naročil se priporoča

Klaverjeva družba.

Družba sv. Petra Klaverja

za afriške misijone obsega tri vrste udov:

1. **podporniki** oziroma **podpornice**, ki prispevajo na leto 2 Din in so deležni mnogo odpustkov;

2. **zunanji udje**, bodisi moškega ali ženskega spola, ki se posvetijo službi afriških misijonov, kolikor jim pripuščajajo njih stanovske dolžnosti;

3. **notranji udje** ali „pomožne misijonarke za Afriko“, ki darujejo vse svoje življenje in zmožnosti ljubemu Bogu za rešitev duš zamorcev.

„Med bogoljubnimi deli najbogoljubnejše je, sodelovati za rešitev duš!“

